

Want het is alles van U, en wij geven het U uit Uw hand. (1 Kron. 29:14b)

Schriftlezing: 1 Kronieken 29: 1-20

Ideeën liturgie (Psalmen OB):

- Verlangen naar het heiligdom: 26:6,&8, 42:1, 84:1&2
- Gods gave(n): 40:4; 65; 95: 1&2; 145:5&6
- Lofpsalmen: 98:1&2; 113:1&4, etc.

Mogelijke inleidingen:

- A) God is een gevend God. Wat doen wij met die gaven van de Heere? In de tekst zien we hoe Gods gaven aan Hem worden terug gegeven. Etc.
- B) Hoe belangrijk is het dat er geld komt voor de kerk? Heel belangrijk, als we naar deze geschiedenis luisteren. Hoeveel moet er komen? Heel veel... Etc.
- C) Stel je voor dat jij een grote zak snoep gekregen hebt. Wat doe je daar dan mee? Eet je al je snoepjes zelf op? Of wil je er ook van uitdelen? Als er nu 100 snoepjes in die zak zitten. Geef jij je broertje en je zusje dan elk één snoepje? En eet jij dan die 98 andere op? David heeft heel veel van de Heere gekregen. Houdt hij alles voor zichzelf? Of gaat hij daar van uitdelen? Etc. We zullen eens zien... Etc.

Mogelijk thema:

Neem mijn zilver en mijn goud / Alles van ons is van Hem

Mogelijke verdeling:

1) Ontvangen gaven; 2) Gegeven gaven

1) De eer van God; 2) de verootmoediging van de mens; 3) de gaven van ons hart

- Voor ons liggen de laatste in het openbaar gesproken woorden van koning David. Hij is zwak en zijn sterven is aanstaande (vs. 28). Vlak voor zijn dood prijst hij de HEERE.
- In het hoofdstuk hiervoor lezen we hoe David aan Salomo instructie geeft om de tempel te bouwen. David wilde dat eerst zelf, en wel uit liefde tot de HEERE en Zijn dienst. Zijn hart lag bij de bediening der verzoening (vgl. de Psalmen waarin het verlangen naar Gods huis wordt uitgedrukt). Het was een mooi plan, maar Gods plannen waren anders. Davids zoon zou de tempel bouwen (2 Sam. 7 en 1 Kron. 17).
- David heeft alles wat nodig was voor de bouw van de tempel in gereedheid gebracht: goud, zilver, bouwtekeningen, arbeiders, etc. (1 Kron. 28).
- In 1 Kron. 28:1 richt David zich tot de leiders van het volk. Hij staat op zijn voeten (28:2). Dat zal een grote opgave geweest zijn voor de oude koning (in 1 Kon. 1 wordt de zwakte van de oud geworden David benadrukt). Maar de zaak waar het om gaat is zo belangrijk dat hij het doet. Met de laatste krachten die hij heeft spreekt hij het volk toe. Uit liefde voor het huis van zijn God heeft hij gegeven van zijn eigen bezit, benadrukt hij, ca. 90 ton goud en 210 ton zilver, en heel veel kostbare edelstenen. Vervolgens roept hij op: Wie is vandaag gewillig om aan de HEERE zijn gave te geven? Het werkwoord vrijwillig geven staat in 1 Kron. 29 centraal (vs. 5, 6, 9(2x), 14, 17(2x)).
- Vervolgens geven Israëls leidinggevendenden een enorm bedrag aan de HEERE voor de bouw van de tempel: 150 ton goud, 300 ton zilver, en heel veel edelstenen. In vers 9 staat prachtig verwoord dat ze geven met blijdschap, met een volkomen hart en geheel vrijwillig.
- De reactie van het volk brengt David tot het prijzen van de HEERE (vs. 10vv). Ook dat is een gave die God aangenaam is. In zijn lied prijst David de HEERE door te zeggen dat alles van Hem is (vers 11): de grootheid, de macht, de heerlijkheid, de overwinning, de majesteit, alles in hemel en op aarde, het koninkrijk, rijkdom en eer. Het is ook van God als Hij sterk en groot maakt (vers 12). In vers 14 zegt

David: het is alles van U! Deze woorden moeten ons brengen bij de belijdenis dat alles van ons ook van Hem is: ons lichaam, ons kerkgebouw, de gemeente, de collectezak, de dominee, het geld, de koeien en de melk die zij geven, de gaven en talenten die we hebben, kinderen, kracht en gezondheid, promotie en pensioen, de uitkering en de thuiszorg... De bediening der verzoening, waarin het goud van Gods genade wordt uitgedeeld.¹

De belijdenis dat alles van de HEERE is brengt David **a)** tot ootmoed.

- God groot maken betekent zelf klein worden. Bij echte 'praise' zinkt de mens in het stof. Als David belijdt dat alles van God is, is er dus niets van hemzelf. Noch het koninkrijk, noch de kracht, noch zijn geld en goed. David verwoordt dat in vers 14a: *Want wie ben ik en wat is mijn volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben om vrijwillig te geven als dit is?* Ook het vrijwillig geven is van God, een genadegave van Hem!

- Davids kleinheid komt ook tot uiting in vers 15. Hij weet dat hij en het volk vreemdelingen en gasten zijn op aarde. De levensdagen gaan als een schaduw voorbij. Alles wat mensen bezitten moeten ze eenmaal loslaten. Ook daarom is het goed om te geven voor de dienst van de HEERE. Eens moeten we alles loslaten en dat kan alleen als we alles op aarde niet krampachtig vasthouden, als we geen schatten verzamelen op de aarde, maar een schat in de hemel hebben (Mat. 6:19-20). Op dat laatste komt het uiteindelijk alleen maar aan: dat ik weet dat Christus mijn Borg en Middelaar is. Dat mijn zonden van Hem worden, en Zijn gerechtigheid aan mij geschonken.

De belijdenis dat alles van de HEERE is brengt David **b)** tot vrijwillig geven.

- Vers 14b: *Want het is alles van U! En wij geven het U, uit Uw hand.* Alle gaven van de HEERE moeten aan Hem terug gegeven worden. In die zin dat wij met alles moeten en mogen leven tot Zijn eer! Ook ons spaargeld voor als de kinderen gaan studeren. Dit geld mag apart gezet worden, met het gebed: zegen het, zegen de studie van mijn kind! En mag hij/zij u dienen met de gaven en middelen die van U gekregen zijn.

- Wij geven het vrijwillig en met liefde. Het woord vrijwillig geven wordt gebruikt voor het geven en offeren voor de eredienst (Ex. 25:2, 35:21&29; Ez. 1:6, 2:28, 3:5). En dat met de liefde van het hart. Paulus zegt over dit geven dat het niet uit droefheid of uit nooddwang moet voortkomen, want God heeft de blijmoedige gever lief (2 Kor. 8:7vv). Dat gaat alle psychologie over het gelukkig worden door te geven te boven.²

- Zouden u en jij zo willen geven? Van alles wat je gekregen hebt geven aan Hem? Het volk gaf veel! Het ging om het huis van de HEERE! Daar lag het hart van de koning! Daar lag het hart van Gods kinderen! Dat is vandaag de dag nog steeds zo. Schitterde in de tempel alles van het goud, de schat van de verzoening ging het goud te boven. Zo is dat vandaag nog. Er blinkt geen goud in onze kerken, maar het goud van Gods genade wordt er uitgedeeld aan arme zondaren, aan ons en onze kinderen. Uw gebed, maar ook uw gegeven geld is daarbij onmisbaar!

- De Heilige Geest leert vrijwillig geven, juist daar waar wij oog krijgen voor Gods grootste gave (Rom. 8:32; 2 Kor. 9:15)! De Vader gaf Zijn Zoon vrijwillig; de Zoon gaf Zichzelf vrijwillig. Hij heeft vrijwillig lief (Hos. 14:4). Gods Geest laat ons zien dat wij toorn verdiend hebben, geeft oog voor Gods vrijwillige liefde, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft aan schuldigen, geeft het geloof in Hem en zorgt voor een gewillig volk (Ps. 110:3) dat vrijwillig liefheeft en geeft. En al verbleken onze gaven

¹ Als alles van ons van de HEERE is, kan de vraag opkomen: die ziekte, moeiten en zorgen ook (vgl. H.C. zondag 1 en 10)? Het is aan de predikant om hier ruimte voor te bieden. Probleem is wel dat als je hieraan geestelijke leiding wilt geven, dat je er de tijd voor moet nemen. Wellicht dat de lijn getrokken kan worden naar David, die oud, koud en zwak is geworden als hij dit zegt (1 Kon. 1:1).

² Er zijn wel onderzoeken gedaan, waaruit bleek dat kinderen die iets van hun snoep of speelgoed weggaven gelukkiger en blijer waren en keken dan kinderen die alles voor zichzelf hielden. Het is mogelijk om door middel dit door middel van een voorbeeld ook dichtbij te brengen. Vergelijkbare onderzoeken met vergelijkbare uitkomsten zijn ook gedaan bij o.a. miljonairs.

bij Gods gave van Christus en Christus gave van Zijn offer aan God. Toch wordt het ons verlangen...
Neem mijn zilver en mijn goud... Etc.